

staltninger, der for Tiden har maattet foretages. Dernæst maa jeg til det ærede Medlem sige, at han ligesom hele Brændselsnævnet har sendt til mig en Indstilling gaaende ud paa, at det var ønskeligt, at Loven fornyedes for et helt Aar. Og det var særlig begrundet i, at vor Brændsels-situation i Øjeblikket ingenlunde er lys, idet vore Kulreserver er i stadig Aftagen. Industrien ser med megen Bekymring Fremtiden i Møde. Ganske vist er der visse Lyspunkter, forsaavidt man ser paa Englands Kuludførsel; men i længere Tid er vore Reserver blevet mere og mere angrebet, og endnu er den forøgede Tilførsel fra England ikke kommet i Gang. Samtidig er Tilførselen fra Tyskland reduceret til saa godt som intet. Under disse Forhold vil det være urigtigt at foregøgle sig, at vor Brændsels-situation er ved at nærme sig det normale. Tværtimod maa vi forudse, at vi paa dette specielle Omraade, hvorledes Forholdene end udvikler sig i det hele taget, vil have store Vanskeligheder at overvinde. Jeg har derfor i Landstinget meget maatte beklage, at man uden nogen som helst Grund er gaaet til at sætte en Tidsfrist for Loven til den 1. November. Denne Lov forvaltes jo ikke i særlig Grad af et Ministerium, men af et Nævn, hvori Rigsdagen har en Hovedindflydelse. Det er ganske klart, at hvis der efter 1. November ikke er Brug for de Foranstaltninger, som Loven hjemler, vil de ikke blive benyttet, og saa vil Lovens Tilstedeværelse ikke skade noget som helst. Men naar man nu gaar til at begrænse Lovens Gyldighed til 1. November, betyder dette og kan ikke betyde andet, end at man til 1. November enten maa have en ny Forlængelse af Lovens Gyldighed eller en anden Lov.

Da der er stærk Mulighed for, „at en Kontrol med Hugsten i vore Skove til næste Aar vil være nødvendig“, saaledes som Brændselsnævnet og deriblandt det ærede Medlem selv har udviklet, for at skaane vore Skove paa bedst mulig Maade, vil det højst sandsynligt forme sig saaledes, at Nævnet i Tide maa have udarbejdet en Plan. Det er da ejendommeligt, at Rigsdagen her siger, at Loven skal bortfalde den 1. November, medens der samtidig muligvis for Nævnet foreligger en virkelig samfundsmæssig Pligt til at forberede Tiden ud over den 1. November. Derfor rejser det Spørgsmaal sig: Hvad er Nævnets Opgave da, naar det ved denne Dato skal skæres af? Da Sagen var til Behandling i Landstinget, kom denne Forkortelse

af Tiden for Lovens Gyldighed mig ganske uventet. Efter første Behandling kunde den ikke forudses, eftersom der fra 3 Partiers Side var givet Tilsagn om Loven. Imidlertid blev denne Ændring foretaget, og den kom mig, som sagt, ganske uventet. Og da Spørgsmaalet om Planlæggelse af Hugsten for Vinteren kom frem, var det mig derfor ikke muligt at sige andet, end at det var meget tvivlsomt, hvorvidt man kunde paalægge Nævnet at foretage den, og om det overhovedet kunde gøre det. Jeg har senere haft Lejlighed til at konferere baade med skovkyndige og med Ministeriets Embedsmænd om denne Sag, og man vil mene det nødvendigt, saaledes som Forholdene ligger, at der tilføjes Lovforslaget en yderligere Bemærkning herom. Jeg tillader mig derfor at bebude følgende Ændringsforslag til Lovforslagets anden Behandling: „Forsaavidt Forholdene maatte udvikle sig saaledes, at Pligthugst i Vinteren 1919—20 maa anses for ønskelig, vil Brændselsnævnet i betimelig Tid have at fremsende Forslag derom til Indenrigsministeriet.“ Jeg gør opmærksom paa, at det fra forstkyndig Side indenfor Nævnet er meddelt mig, at dette Spørgsmaal maa klares allerede i Juli og August, og fornøden Lovhjemmel maa foreligge i September eller allersenest i de første Dage af Oktober. Følgelig er det nødvendigt, at vi nu i Tide forbereder os paa dette.

Jeg kan ikke tilbageholde min Beklagelse over, at det, jeg i Landstinget kaldte den i Rigsdagen for Tiden grasserende Dato-Mani, ogsaa har angrebet dette Lovforslag, saaledes at man her indsætter en aldeles vilkaarlig Dato, hvilket kun kan virke hemmende paa det Arbejde, som Brændselsnævnet skal gøre. Efter som Forholdene ligger, skal jeg ikke gøre noget Forsøg paa at faa Lovens Gyldighed forlænget for længere Tid end til 1. November, saaledes som det nu er foreslaaet, men Forberedelsen til, at den eventuelt kan fortsættes, maa man tilvejebringe ved at give Loven en saadan Tilføjsel, og derom skal jeg, som sagt, tillade mig at stille Forslag til anden Behandling.

Formanden: Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Westergaard: Den højtærede Indenrigsminister udtalte, at der mangler en Lov om Afvikling. Det er jo et andet Spørgsmaal, men jeg ved for øvrigt ikke rigtig, hvad